

det Forstag, der her ligge for under Nr. 2, vil have en saadan Betydning, at den blev der af den ørede Dsfører anført. Grempler paa hvorede man kunde føre Varer fra Sydstr. land til Danmark dels paa Ternbanen dels paa Dampstib, og at man paa Ternbanen ikke Varene indførte uden Afgift, hvoriomod de skulde være Afgift til Statskassen, naar de blev indførte med Skib, men derved skal jeg dog (ejere) opmærksom paa, at det alligevel bliver et stort Spørgsmål ved hvilket Bestyringsmiddel Varene billigt kunne indføres, og som det ikke uagtet denne Skibsafgift bliver ligesaa dyrkt at føre Varene ad Ternbanen som med Skib. Hvad den anden Wagstand angaaer, som blev fremsat, nemlig at denne Skibsafgift egentlig kom til at hæfte paa de Forbrugere som bemyttede fremmede Landes Produkter, eller ogsaa paa Producenterne, som såde Varene udfører fra Landet, er dette vel en Teori, der kan fremsettes, men jeg tvivler meget om, at Nogen fuldstændig kan bevise det. Naar vi mulig have set Grempler paa at et vist Dampstibsselskab af sine Indtægter har puttet 20½ pCt. i sin egen Komme, kan man ikke sige, at den foregæde Fortjeneste der vil fremkomme ved at opheve Skibsafgriften, vil komme enten Producenterne eller Konsumenterne til Godz. Naar man paa den anden Side betrakter den Konkurrence som Dampstibene i en vis Hensende førel med vores Ternbanen og som mange Gange ere vore Statsbaner til stor Slade, forekommer det mig, at det ogsaa fra den Side betragtet er et stort Spørgsmål om det af den Grund er rigtigt at opheve Skibsafgriften. Jeg kan desuagtet gaa saa vidt som Landsthinget er gaet, men at gaa saa vidt som af det hele Uppsalg er forelaaet, især at Forstlaget under Nr. 2, kan jeg ikke. De ørede Medlemmer som tenke paa muligvisigen at fåae en Nedstættelse i Brændevinsafgriften, vil jeg anbefale at stemme imod dette Forstlag og at holde sig til Landsthingets Forstlag, thi den høitagede Finansminister yttrede sig saa flere Gange om den Forbindelse, der er mellem Brændevinsbestattningsloven, Skibsafgrifstloven og Bygningsafgrifstloven, og han lagde anda i særlig Begegt paa, at det var nødvendigt at forhøje

Brændevinsafgriften, naau vi skulde have Skibsafgrifstloven og Bygningsafgrifstloven vedtagne saaledes, som den førstnævnte er foreslædt vedtagen af det ørede Udvælg, og som den anden er gaet herfra til det andet Thing. Jeg har den Tanke, at naar vi holde os til Lovpræslet om Skibsafgriften, saaledes som det kom fra det andet Thing, vil der dog dog ved blive bibeholdt en Indtegt, som muligkundne virke til at den høitagede Finansminister kunde gaet ind paa en Nedstættelse af Brændevinsafgriften. Utsaa ogsaa afu denne Grund vil jeg særlig anbefale at forkaste Forstlaget under Nr. 2, da det i fælles Interesse vilde motvilkærligt at vedtage en Nedstættelse af Brændevinsafgriften. Jeg har bedet om Ordet for at Modstættning til den ørede foregaende Taler (Madsen), at udtales en varm Paaflykning til Udvælget for dette Forstlag, det har indbragt. Jeg maa tilstaa at jeg ikke erindrer mange Lejligheder, hvor jeg er blevet glædeligere overrasket end netop ved at se den Betenkning, der er fremkommen fra dette Udvælg. Det har tilbagt lange Tider og an vendt vistnok stort arbeide og mange Møder paa Overvejelsen af den Toldtariff, som der er forelagt Forstlag til, men det stiller sig ifsen sag heldigt, at Landstetten ventet nogen Frugt af al den Anstrengelse, som Udvælget har vistet paa dette Omraade. (Berg: Den kommer ad Marek.) Det er muligt, at Frugten kan komme ad Mare, men vilt er det, at til dette Var kommer der ingen Frugt, og der var en Tid da det tegnede meget sterk til, at ogsaa de andre Lovs, som Finantsministeren havde forelagt, og som oprindelig var satte til en nærmest Forbindelse med Toldtariffreformen, vilde blive opholdte af den store Lov, der han taget hele Tiden. Detto glædeligere var det da at Udvælget fremkom med Forstlag, der ikke alene give Afgift til, at denne vigtige Sag kunde blive afgjort, men som tillige syldestygere (Dansk) der, som ogsaa den ørede Dsfører bemærkede, have lydt etter og attor, saa øste Folkerepresentanterne havde haft Lejlighed til at udtales deres Mening. Thi det er ikke blot i dem danske Rigsdag og i Rigsrådet, at den Tanke er kommen frem, at Skibsfartsafgrifterne burden heves; allerede i Stænderne er den samme